

"ஐந்தாம் பருவம் வளையறோ!" என ஆங்கிலயே ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக முழக்கமிட்டு "செய் அல்லது சத்தெழுமி" என தீர்மானிக்க ஒரு போராட்டத்தை இந்தியாவின் சூதந்திரத்திற்காக காந்தி நடத்தினாராம்! கதை விட்டு வருகின்றனர், காங்கிரசுக்காரர்கள். காந்தி விடுத்த அறைகூவலின்படி போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட "ஆகஸ்டு தியாகிகள்" என்று தம்மதைத் தாமதே பீற்றிக் கொள்கின்றனர். அதற்கு இப்போது பொன்விழா கொண்டாடுகிறார்களாம் தமிழக காங்கிரசுக்காரர்கள்.

வரலாற்றைப் புரட்டுவதும் தசேத்துரோகத்தையே தசேபக்தி என்று சித்தரிப்பதும் தான் காங்கிரசின் கலாச்சாரம். இந்தியத் திருநாட்டின் விடுதலை தான் நோக்கம் என்பது திட்டமிட்ட பொய்யே. "வளையையே வளையறோ!" என்ற தீர்மானத்தை காந்தியும் காங்கிரசும் போட்ட பின்னணியே வறோ.

1939ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 1ஆம் ததியன்று இடலர் போலந்தையும் இங்கிலாந்தையும் தாக்கினான். உடனே பிரான்சு ஜெர்மனி மீது போர்ப் பிரகடனம் செய்தது. இவ்வாறு இரண்டாவது உலக யுத்தம் மீட்டது.

போர்தொடங்கப்பட்ட சில மணி நேரங்களாகுள் ஆங்கிலயே வசிராய், இந்தியா "போரிலுள்ள ஒரு நாடு" என அறிவித்தார். யுத்த செலவிற்காகப் புதிய வரிகளைப் போட்டு இந்திய மக்களாகக் கசக்கிப் பிழிய ஆங்கிலயே ஏகாதிபத்தியம் தயாரானது. தனது இராணுவப் பீரங்கிக் குத்தீனி போட இந்தியர்களைத் தீவிரமாகப் பட்டாளத்தில் சேர்க்க ஆரம்பித்தது. எதிர்த்துப் போராடும்பவர்களை ஓடக்க அவசரச் சட்டங்களைப் போட்டு, அடக்குமுறையை ஏவிவிட தன்னதைத் தயார்படுத்திக் கொண்டது; ஓவ்வொரு எதிர்ப்பையும் நசுக்கியது. ஓடக்க முமுறையை மட்டுமே நம்பியிருக்காமல் போரூக்குப் பின் அரசியலதிகாரத்தை இந்தியர்களின் கைக்கே மாற்றிவிடுவது என்ற மாயையை ஏற்படுத்தும் பொருட்டு கிரிபஸ் கமிசன் போன்ற துதுக்குழுக்கள் -மீலம் அரசியல் மோசடி மீட்டகளை அவிழ்த்துவிட்டது.

ஜெர்மனி ஜப்பான் ஒரு பக்கமும், இங்கிலாந்து பிரான்சு மற்றொரு பக்கமும் நின்ற நாசகார யுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருந்தன. இந்த இரண்டு ஏகாதிபத்திய முகாம்களும் ஒன்றின் காலனிகளை இன்னொன்று அபகரிக்க நடத்திய யுத்தம் தான் அது. எனவே, அது உலக மக்களுக்கு எதிரான அநீதியான யுத்தமாகும். இந்த யுத்தத்தில், இரண்டு முகாம்களையும் எதிர்த்து முறியடிக்க வேண்டியதே ஒவ்வொருவரும் செய்ய வேண்டிய

Written by

Friday, 05 September 2008 14:06 -

கடமையாகும். நம் மனை அபிமானம் பட்டும் தியிரும் த இங்கிலாந்து அநியாய யுத்தத்தில் சிக்கிக் கொண்டிருந்த நேரம், அதனால் இந்தியா மீது தனது ஆதிக் கத்தைச் செலுத்துவதில் பலவீனப்பட்டிருந்த நேரம். எனவே, இந்தியா தனது சூதந் திரப் போராட்டத் தை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு மிகவும் வாய்ப்பான நேரம். இந்தியாவின் சூதந் திரத் தை ஆங்கிலயே ஏகாதிபத்தியத் திட்டமிருந்து பறித்தெடுக்க விரும்பும் எந்த தசேபகத் த இந்தியனும் இவ்வாறுதான் எண்ணுவான். யுத்தத்திற்கும் காலனிய ஆட்சிக் கும் எதிராகப் போர்ப் பிரகடனம் செய்து சூதந் திரத் திற்கான போராட்டத் தைத் தீ விரமாகக் குவான்.

ஆனால் காந்தியும் காங்கிரசும் மக்களதைத் திரட்டி சூதந் திரத் திற்கான போராட்டத் தை நடத்தவில்லை. மாறாக, ஆங்கிலயே ஏகாதிபத்தியத் திற்கு நிபந்தனையற்ற ஆதரவு தருவதாக காந்தி, நேரூ, ஜின்னா ஆகியோர் தனித் தனியாக விடுத்த அறிக்கைகளில் உறுதி க்றினர். 1939 சப்டம்பர் 5ல் வசைராயசை் சந்தித்த காந்தி தனது முழு அனுதாபமும் ஆங்கிலயே ஆட்சிக் கு உண்டு எனச் சொன்னார். அந்தச் சந்திப்பின்போது, "நான் அவருக் கு (வசைராயக் கு) இங்கிலாந்து பாராளுமன்றமும் அமைச்சரவதைத் தலமையைக் கும் யுத்தத் தால் அழியக் கட்டிய வாய்ப்பு பற்றிய சித் திரத் தை விளக்கியபோது கண்கலங்கிப் போனேன்" என்று காந்தி எழுதினார். "இங்கிலாந்து ஜீவ மரணப் போராட்டத் தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது, அதை எதிர்த்து ஒத்துழையாமல் இயக்கத் தைத் துவக் குவது இந்தியாவின் கௌரவத் திற்கே இழிவு ஏற்படுத்தும் செயலாகும்" என்று 1940, மே 20ல் நேரூ அறிவித் தார். இதே நேரத் தில் காந்தி, "பிரிட்டனுடைய அழிவிலிருந்து எங்களுக்கு சூதந் திரத் தைத் தடேவில்லை" என்று அறிவித் தார்.

அது மட்டுமல்ல, இங்கிலாந்து ஒரு நியாயமான இலட்சியத் திற்குப் போராடும்வதாகவும் அதற்கு இந்தியா நிபந்தனையற்ற ஒத்துழைப்பு தரவேண்டும் எனவும் அறிவித் தார். "ஆகையினால் நான் இப்போது இந்தியாவின் விடுதலையைப் பற்றி எண்ணிக் கொண்டிருக்கவில்லை. அது கட்டாயம் வரும். ஆனால் இங்கிலாந்தும் பிரான்சும் வீழ்ந்துவிட்டால் என்ன ஆவது?"¹ என்று காலனியாதிக் கவாதிக் காகக் கண்ணீர் வடித் தார்.

1941ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 12ம் ததேிக் ட காந்தி பின்வருமாறு சொன்னார்: "இங்கிலாந்தின் நெருக்கடியான நேரத் தான் நமக் குச் சரியான சந்தர்ப்பம் என அபிக் கபி க்றிப்படுகிறது. ஆனால் நான் உங்களுக் குச் சொல்கிறேன். அகில இந்திய காங்கிரசு கமிட்டியின் பம்பாய் தீர்மானம் அத் தகயைக் கொள்கை எதையும் நிராகரிக்கிறது. நாம் எவ்வாறு இங்கிலாந்தை அதன் நெருக்கடியான வளையில் சங்கடப் படுத்துத் திக் கொண்டே, அகிம் சாவாதிகள் என நம் மனை அழைத்துக் கொள்ள முடியும்?2

Written by

Friday, 05 September 2008 14:06 -

இவ்வாறு காந்தியும் காங்கிரசும் ஆங்கிலயே ஏகாதிபத்தியத்திற்கு அடிமைச் சவேகம் செய்து கொண்டு அமைதியாக இருந்தனர். மக்களுடைய மனோநிலை எப்படி இருக்கிறது என்று கபீர்து கவனித்துக் கொண்டிருந்தனர். மறுபக்கம், இந்தியத் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் மாணவர்களும் யுத்தத்திற்கு எதிராகவும் இந்தியாவை இங்கிலாந்தின் போர் இரத்தத்தில் மாட்ட வதைத்தற்கு எதிராகவும் நாட்டின் பல்வற்றோ பகுதிகளில் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டனர். ஏகாதிபத்தியக் காலனி அரசு கடும் அடக்குமுறைகளைக் கட்டவிழ்த்து விட்டது. இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்ட விதிகளை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து ஏராளமான பரேகைகளைச் செய்தது.

இந்த நிலையில் 1942ஆம் ஆண்டு வந்த உலக யுத்தத்தில் ஜெர்மனிஜப்பான் முகாமான அச்சு நாடுகளின் கைமலேலோங்கியது. அனகேமாக ஐரோப்பா கண்டம் முழுவதையும் நாஜி ஜெர்மனி படகைகள் படுவகேத்தில் தமது காலடியில் கொண்டு வந்தன. ஜப்பானியப் படையெடுப்பிற்கு முன் மலேசியாவிலும் பர்மாவிலும் இருந்த இங்கிலாந்தின் காலனிய அரசுகள் பொலபொலவென உதிர்ந்தன. ஜப்பானியப் படகைகள் படுவகேத்துடன் இந்திய எல்லைவரை முன்னேறியது. இவையெல்லாம் சரேந்து அச்சு நாடுகள் தான் உலக யுத்தத்தில் இறுதி வற்றியடையும் என்று ஒரு பிரிவு இந்திய தரக முதுலாளிகளையும் அவர்களது அரசியல் பிரதிநிதிகளையும் நம்ப வதைத்தன. ஜப்பானின் அடத்த ஒரு தாக்குதலில் இந்தியா அதன் வசம் வந்துவிடும் என்று இவர்கள் உறுதியாக நம்பினர். உண்மை நிலையும் அதுவாகத் தானிருந்தது.

எனவே, இனிமலேம் ஆங்கிலயே ஏகாதிபத்தியத்திற்கு அபிவருடியாக இருக்க அவர்கள் விரும்பவில்லை. வற்றிப் பெறப்போகும் புதிய எஜமானனான ஜப்பானிய ஏகாதிபத்தியத்திற்குச் சவேகம் செய்ய விரும்பினர். ஜப்பானிய -மலதனத்துடன் புதிய உறவுகளை உருவாக்க எண்ணினர். இந்தியாவை விட்டு வளையறோமாறு ஆங்கிலயேருக்கு நிர்ப்பந்தம் கொடுக்க விரும்பினர். சூருக்கமாகச் சொன்னால் அவர்கள் மழ்கிக் கொண்டிருக்கும் கப்பலை விட்டுத் தப்பத் துடிக்கும் எலிகளைப் போல இருந்தனர். காந்தியின் தளபதியான பட்டாபிசீ தாராமையாவின் வார்த்தைகளில் இந்தச் சிந்தனை பின்வருமாறு பிரதிபலித்தது: "இந்தியா ஒரு மழ்கிக் கொண்டிருக்கும் கப்பலுடனோ, உதிர்ந்து கொண்டிருக்கும் நட்சத்திரத்துடன் தன்னையிணைத்துக் கொள்ள வேண்டுமா?"³

ஜப்பானின் தாக்குதல் வகேத்தகை கண்டு காலனிய ஆங்கிலயே அரசாங்கமும் பீதியுற்று, அசாமையும் வங்காளத்தையும் கைகழுவியது. அதற்கு முன் அந்தப் பகுதிகளில் எதிர்ப்படகைகளுக்குப் பயன்படலாம் எனக் கருதப்பட்டிருந்த கட்டிடங்களை இடித்துத் தள்ளுதல், பயிர்களை எரித்தல் ஆகியவற்றை — நிலத்தீயப்புக கொள்கையை (குவூணிணா டிடினூனீ ஞுசுணாட்டணீ ணிடிடினூ) ஆங்கிலயே ஏகாதிபத்தியம் கையாண்டது. பீகாரில் புதிய தற்காப்பு அரண்களைக் கட்டியது.

Written by

Friday, 05 September 2008 14:06 -

இவையெல்லாம் இந்தியத் தரகப் பெரு மூதலாளிகள் மற்றும் அவர்களது அரசியல் பிரதிநிதிகளிடையே பீதியை உருவாக்கிற்று.

நிலமையைக் கணிப்பதிலும் செயல்படவதிலும் காங்கிரசிற்குள் மீ -ன்று பிரிவினர் தோன்றினர். ஜப்பானிய மூகாம் வற்றிப் பெற்று இந்தியாவைக் கைப்பற்றும் என உறுதியாக காந்தி நம்பினார். எனவே, ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவை விட்டு வளையறே ஜப்பானியரோடு தாங்கள் கட்டி வதைத்துக் கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படுத்தத் தர வேண்டுமென்று விரும்பினார். நேரு, ராஜாஜி, ஆசாத் ஆகியோர் ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்திய மூகாமே உலக யுத்தத்தில் இறுதி வற்றிப் பெறும் என நம்பினார்கள். எனவே, தொடர்ந்து ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு விசுவாசமாக இருக்க வேண்டுமென்று வாதாடினர். சூபாஷ் சந்திரபோஸ் தலமையில் ஒரு பிரிவினர் பாசிச ஜெர்மனி ஜப்பான் மூகாமை நேரடியாக ஆதரித்துப் படைதிரட்டிக் கொண்டு களத்திலேயே இறங்கினர்.

1940இல் இட்லரிடம் ஹாலந்து சரணடைந்ததிலிருந்து காந்தியின் பார்வையில் இட்லரின் நிலை "சீராக உயர்ந்து கொண்டிருப்பதாகவும்" யுத்தத்தில் இங்கிலாந்து தோற்றுவிடும் என்று காந்தி நம்புவதாகவும் 4 ஜி.பி. பிரல்லாவிடம் காந்தியின் செயலாளர் மகாதேவ் தசோய் தெரிவித்தார். 1940ஆம் ஆண்டு மே 26இல் வசிராய் லின்லித் கௌவாக்கு காந்தி எழுதிய கடிதத்தில், "சமாதானத்தை நாடாமாறு" ஆங்கிலேய அமைச்சரவரைக் ஆலோசனைக் கொடுத்தார். மேலும் அக் கடிதத்தில், "சித்திரிக் கப்பல்களைப் போல இட்லர் அவ்வளவு மோசமான மனிதராக இருப்பார் என்று நான் நம்பவில்லை" என்றும் குறிப்பிட்டார். மேலும் இங்கிலாந்து மக்களை, "நீங்கள் எல்லோரும் உங்களையோ, மானுடத்தையோ காப்பாற்ற முடியாத உங்கள் ஆயுதங்களைக் கீழே போட்டுவிட வேண்டும். போராடவதற்குப் பதில் திருவாளர் இட்லரையும் சீமான முசோலினியையும் வரவற்று உங்களையே நாடிகள் என்று சொந்தம் கொண்டாடும் பகுதிகளில் அவர்களுக்கு எது வேண்டுமா அதை எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்ல வேண்டும்" 5 என்று வற்புறுத்தி காந்தி வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

ஆங்கிலேயர்களிடம் காந்திக்கு இருந்த முந்தைய அனுதாபம் நாஜிப் படகைக்கு அமெதியாகக் காத்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் அவர்களிடம் ஆங்கிலேயர்கள் சரணடைவதே சிறந்தது என அறிவுறுத்துவதாகவும் உருமாற்றம் அடைந்தது. 1942 ஏப்ரலில் காந்தி, "தாம் முன்பு இங்கிலாந்திற்கு முற்றிலும் கொடுத்து வந்த தார்மீக ஆதரவை இப்போது கொடுக்க மனம் மறுக்கிறது." 6 என்று கறினார். ஆம், "மகாத்மாவின" அந்தரங்கக் குரல் 'இப்போது முற்றிலும் வேறுபட்ட பாதையை மேற்கொள்ளக் கட்டளையிட்டது. எனவே, ஆங்கிலேய அரசுப் பிரதிநிதி கிரிபஸ் திரும்பிச் சனெற்றிபுகு காந்தி, காங்கிரசின் காரியக் கமிட்டிக்கும் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கும் நகல் தீர்மானம் ஒன்றை, ஏப்ரல் 27 தொடங்கி நிகழ்விருந்த அலகாபாத்

Written by

Friday, 05 September 2008 14:06 -

மாநாட்டிற்கு ஏற்றுக் கொள்ள அனுப்பினார். அத் தீர்மானத்தில் அவர் பின்வருமாறு கருவியிருந்தார்:

"அகில இந்தியக் காங்கிரசுக் கமிட்டி, இந்தியாவை இனியும் இங்கிலாந்தால் பாதுகாக்க முடியாது எனக் கருதுகிறது... ஜப்பானின் சண்டை இந்தியாவுடனானது அல்ல... இந்தியா விடுதலை அடையுமானால் அதன் முதல் நடவடிக்கை ஜப்பானுடன் பச்சை வார்த்தை நடத்துவதாக இருக்கும். இக்கமிட்டி ஜப்பானிய அரசு மற்றும் மக்களுக்கு இந்தியா அவர்களது உடனடி வேண்டுகோளை நிரூபித்த நட்டமுடன் எவ்விதப் பகையையும் கொண்டிருக்கவில்லை என உறுதியளிக்கிறது."7

வல்லபாய் படலே, ராஜநேத்ர பிரசாத், கிருபளானி போன்றோரால் ஆதரிக்கப்பட்ட காந்தியின் நகல்தீர்மானத்தை நேரே பின்வருமாறு விமரிசித்தார்: "நாம் பாபுவின் (காந்தியின் மொர்) அணுகுமுறையை ஏற்போமாகில், அச்சு நாட்களின் மறைமுகக் கட்டாளிகளாகி விடுவோம். இத்தீர்மானத்தின் முழுச் சிந்தனையோட்டமும் பின்னணியும் ஜப்பானுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறது. ஜப்பானும் ஜெர்மனியும் போரில் வெல்லும் என்று காந்தி நம்புகிறார். இந்த நம்பிக்கை அவரது முடிவை அவரையும் அறியாமலேயே ஆளும் சமைய்கிறது."

ராஜநேத்ர பிரசாத் தால் திருத்தப்பட்ட காந்தியின் நகல்தீர்மானத்தைப் பற்றி கருத்து கட்டும் போது ராஜகோபாலாச்சாரி, "ஜப்பான் ஆங்கிலேயரின் வளையத்தால் உருவாகப்பட்டும் வெற்றிடத்தை நிரப்பும்... இத்தீர்மானம் சொல்வது போல் ஜப்பானின் கரங்களில் ஓடி விழுந்து விடக் கூடாது."8

காந்தியோ மிகவும் அவசரப்பட்டார். மே 1942ல் புத்திரிகைகளுக்கு அளித்த பட்டி ஒன்றில் காந்தி கருவினார்: "இந்த ஒழுங்கு முறைப்படுத்தப்பட்ட, கட்டுப்பாடான அராஜகம் (அதாவது ஆங்கிலேய ஆட்சி) ஒழிய வேண்டும். இதன் விளைவாக முற்றிலும் சட்டம் ஒழுங்கு சீர்குலையுமானாலும் அதை நான் எதிர்கொள்வனே". மேலும் 1942 ஜூன் 7ஆம் தேதியிட்ட "அரிஜன்" எட்டில் "அடிமை ஓட்டுனர்களை எதிர்ப்பு" என்று மக்களுக்கு அறிகுவல் விடுத்தார். 1942 மே 28இல் ராஷ்டிரிய யுவக் சங் எனும் அமைப்பினுடைய உறுப்பினர்களிடம், "இந்த அடிமைத் தனத்தின் பரேழிவிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள நாம் வன்முறையைக் கூட ஏற்கலாம்"9 என்றார் காந்தி.

Written by

Friday, 05 September 2008 14:06 -

இவ்வாறு காந்தி, படலே, பிரசாத் ஆகியோர் ஜப்பானியப் படகுகளின் வற்றெறியை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவைவிட்டு வளையறியுதல் -மஹிமம் தாங்கள் ஜப்பானுடன் ஒப்பந்தத்திற்கு வர இங்கிலாந்தை நிரூபிக்கப்போது, நேருவும் ஆசாத் தும் நேசப்படகை (அமெரிக்கா இங்கிலாந்து பிரான்சு மாகா) இறுதி வற்றெறியையும் என உறுதியாக நம்பினார். நேரு சியாங்கே ஷேக் குடனும் அமெரிக்காவும் நிரூபகமான உறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். ஆங்கிலேய ஆதிக் கமே தோடர வணே டும் இந்தியா சூதந்திரம் பற்றி வணே டும்பென்தலல்ல என்ற நேருவின் கருத்தை ஆதரித்தார் ராஜாஜி. மசூல் ம் லீ குடன அவர்களின் தனிநாடு காரிக் கையை ஏற்றுக் கொள்வதன் அடிப்படையில் இணைந்து, ஆங்கிலேய ஆட்சிக் குடையின் கீழ் ஒரு "தேசிய அரசாங்கத்தை" நிறுவி ஜப்பானை எதிர்த்து வணே டும்பென்று வாதாடினார்.

காங்கிரசின் மலேமட்டத் தலமையில் ஏற்பட்ட இந்தப் பிளவு இந்தியத் தரகப் பெரு மதலாளிகளின் மூரண்பட்ட விருப்பங்களையே பிரதிபலித்தது. லால் சந்த், ஹ் ராசந்த் போன்ற பல குஜராத், மார்வாரி மில் மதலாளிகள் ஜப்பானிய எஜமானர்களை வரவழைக்க காத் திருந்தபோது மற்றொரு பிரிவு, ஆங்கிலேய ஆதரவுக் குழுவாகவே நீடித்தது. -மஹிமம் வரவழைக்க ஒரு பிரிவு உயர்ந்து கொண்டிருந்த அமெரிக்காவும் இணைந்து கொள்ள முன்வந்தது. ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் இந்தியத் தரகப் பெரு மதலாளிகள் மற்றும் நிலப்பிரபுக்களும் பிறந்த கள்ளக் குழந்தையான காங்கிரசுக் கட்சி, இந்தியாவின் சூதந்திரத்திற்கு என்றும்பே பாடப்பட்டதில்லை. மாறாக, தரகப் பெரு மதலாளிகள் நிலப்பிரபுக்களின் அரசியல் பிரதிநிதியான காங்கிரசு, சூதந்திர வடே கையால் தன்னெழுச்சியாகப் போராடிய இந்திய மக்களின் தீரமிக் க போராட்டங்களைக் காட்டிக் கொடுத்தது; துரோகமிழைத்தது. மக்களுடைய போராட்டங்களைத் திசை திரும்பி ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியத்திற்குக் கடியமாக விளங்கியது. காலனிய ஆட்சியைப் புதிய அடித்தளங்களில் தக்கவகைக் கருவியாகச் செயல்பட்டது. இதுவரை ஒரு மாகாமாக இருந்த காங்கிரசில் தான், ஜப்பானின் படவகேமான முன்னேற்றம் மறே சொன்ன பிரிவுகளைக் கொண்டு வந்தது.

இந்தப் பிரிவினர் கொண்டிருந்த கருத்து வேறுபாடெல்லாம் எந்த ஏகாதிபத்திய மாகா வற்றெறி பெறும் என்ற கணிப்பில்தான். ஆனால் வற்றெறி பெறும் மாகாமிற்கு இந்தியா அடிமையாக இருக்க வேண்டுமென்பதில் கருத்து ஒற்றுமையிருந்தது. "வளையுதல் வளையறே" என்று காந்தியும் காங்கிரசும் அறிகை வல் விடுத்ததன் பின்னணி இதுவே. எதிர்ப்பு தெரிவித்த நேரு, ஆசாத் ஆகியோரை காங்கிரசின் பொறுப்புகளிலிருந்து ராஜினாமா செய்யச் சொல்லி மிரட்டியும் பிறவாறு உரட்டியும் காந்தி தனது தீர்மானத்தை ஏற்குமாறு செய்தார். ஓர் எதேச்சதிகாரியாகவே நடந்து கொண்டார். இப்படித்தான் ஏகமனதாக, "வளையுதல் வளையறே" தீர்மானம் பம்பாயில் நடந்த காங்கிரசுக் கமிட்டிக் கட்டத்தில் 1942ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் எட்டாம் ததி நிறைவேறியது.

Written by

Friday, 05 September 2008 14:06 -

ஒரு பக்கம் ஜப்பானிய புது எஜமானர்களுக்குச் சவேசைச் செய்கக் காத் திருக்கிறோம் என்று நிரூபிக்க "செய் அல்லது செய்துமட" என்று தீ விரமாக காந்தி அறிகை வல் விட்டாலும் இன்னொரு பக்கம் மக்களின் போராட்டங்கள் தனது கையை விட்டுப் போய் விடக் கூடாது என்பதிலும் குறிப்பாக இருந்தார். எனவதோன் போராட்டத்திற்கு எவ்விதத் தயாரிப்போ, திட்டமோ தீட்டப்படவில்லை. பச்சு வார்த்தை நடத்துவதே நோக்கம் என்று சொல்லப்பட்டது.

1942ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 14ம் ததே காந்தி வசிராய்க்கு எழுதிய கடிதத்தில் "நான் பெரும் நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கும் வரையாவது இந்திய அரசாங்கம் காத் திருக்க வணேடும். உறுப்படியான ஏதனும் நடவடிக்கை எடுக்கும் முன் உங்களுக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பப் பரணமாகச் சிந்திப்பதாய் நான் வளிப்படியாக அறிவித் திருக்கிறேன்" என்று குறிப்பிட்டார். போராட்டம் தொடங்கும் முன், பிரச்சினை எழுவதற்கு முன், முதல் நடவடிக்கையாக வசிராய்க்குப் பச்சுவார்த்தை வணேடி எழுதப்படும் என்று காங்கிரசால் வளக்கம் தரப்பட்டது. காங்கிரசுக் கமிட்டிக் கூட்டம் முடிந்ததும் வசிராய்க்குக் கடிதம் எழுதத் தொடங்கினார்கள். முடிக்கும் முன்பே ஆகஸ்ட் 9ம் ததே காந்தி உட்பட அனைவரும் கைது செய்யப்பட்டனர். காங்கிரசு சட்ட விரோதமான ஸ்தாபனம் என அறிவிக்கப்பட்டது. "ஒரு வாரத்தில் வறெறி" என்று படலே சவடால் அடித்தார்.

காங்கிரசுத் தலைவர்களின் கைது மக்களது போராட்டங்களதைத் துண்டிவிடும் என ஆங்கிலயே ஏகாதிபத்தியத்திற்குத் தெரியும். எனினும், காங்கிரசுத் தலைவர்கள் எவ்வித முன் தயாரிப்பும் செய்யாததால் தன்னழைச்சியான திட்டமிடாத போராட்டங்களைச் சூலபமாக அடக்கி விடலாம் என ஆங்கிலயே ஏகாதிபத்தியம் கருதியது.

ஆனால் இந்திய மக்களோ, காந்தியின் நயவஞ்சக விரும்பத்தையீறி, ஆங்கிலயே ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் போராடினார்கள். காந்தியின் உபதேசங்களையீறியும் அவருடைய கண்டனங்களைப் புறக்கணித்தும் மக்கள் நாடெங்கும் வன்முறைக் கிளர்ச்சிகளைத் தொடங்கினர். இந்தியாவெங்கும் கொந்தளிப்பு; குழப்பம்; தனிப்பட்ட பிரிவுகளும், குழக்கங்களும் இப்போராட்டங்களை நடத்தின.

இதுதான் "புகழ்பெற்ற" ஆகஸ்ட் போராட்டம்; இந்தப் போராட்டத்தை காங்கிரசு

Written by

Friday, 05 September 2008 14:06 -

ஆரம்பிக்கவில்லை; மாறாக, இந்தியாவின் உழைக்கும் மக்கள் இப்போட்டத்தினை நடத்தினர்; காந்தியும் காங்கிரசும் போராட்டத்தைத் தடுத்து நிறுத்தவே செயல்பட்டனர். ஆனால் இன்றோ, ஆகஸ்ட் தியாகிகள் என வடிகமின்றி காங்கிரசுக்காரர்கள் பீற்றிக் கொள்கிறார்கள். இந்தியாவை புதிய எஜமானனுக்கு (ஜப்பானுக்கு) அடகு வகைக் "வெள்ளையனே வெளியேற" தீர்மானம் போட்ட காந்தியும் காங்கிரசுக்காரர்களும் இன்று ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு சூதந்திரப் போராட்ட வீரர்களாகக் காட்டிக் கொள்வது கயமதைத் தனத்தின் உச்சமாகும்!

1943ஆம் ஆண்டுகளில் யுத்தத்தின் போக்கு மாறியது; உலக அளவில் ஜெர்மனி ஜப்பான் பாசிச முகாம் வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கியது; இங்கிலாந்து பிரான்சு முகாம் வற்றி மலே வற்றி பற்று வந்தது; ஜெர்மனி ஜப்பான் முகாமினுடைய வீழ்ச்சித் தவிர்க்க முடியாதது என்று தள்ளத் தள்ளிவாகத் தெரிய ஆரம்பித்தது. பார்த்தார் காந்தி! அபித்தார் ஒரு "அந்தர்" பல்பி! அரசனை நம்பிப் புரூசனைக் கைவிட்ட கதையாகிவிடப் போகிறதே என்று ஆங்கிலயே ஏகாதிபத்தியத் திற்குமீண்டும் தன் எஜமான விசுவாசத்தைக் காட்ட வாலடை ஆட்பினார். நடந்த போராட்டங்களுக்குத் தான் பொறுப்பல்ல என்று வலியச் சொல்ல ஆரம்பித்தார். 1943ஆம் ஆண்டு ஜூலை 15ம் ததேதி உள்துறைக்கு காந்தி எழுதிய கடிதத்தில், "மொத்தமாகப் பெருமளவில் காங்கிரசுத் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டதால் தங்களை அடக்கிக் கொள்ளும் ஆற்றலை இழக்கும் அளவிற்கு மக்கள் சினத்தால் வெறிகொண்டு விட்டதாய்த் தோன்றுகிறது. நடந்துள்ள நாசத்திற்கு காங்கிரசு பொறுப்பல்ல; அரசாங்கமே பொறுப்பு என்று நான் கருதுகிறேன்."

"இந்தியா முழுவதும் கைதுகள் செய்ய அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கை மிக வன்முறையாக இருந்ததால், காங்கிரசிடம் பரிவா உள்ள மக்கள் தன்னடக்கத்தை இழந்து விட்டார்கள். இந்தத் தன்னடக்க இழப்பிற்கு காங்கிரசு உடந்தை என்று பொருளாகி விடாது" என்று தெரிவித்தார்.

1942 ஆகஸ்ட் 7,8 ததேிகளில் நடந்த அகில இந்திய காங்கிரசுக் கமிட்டி கட்டில் காங்கிரசுக்காரர்களுக்கு ஒரு சூற்றறிக் கை அனுப்புவதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அது முழுமையாக வரையப்படாது நின்றுவிட்டது. 1943 ஜூலை 15ல் காந்தியார் இந்த வரையப்படாத சூற்றறிக் கையைத் தயக்கத்துடன் மறேக்கோள் காட்டினார்; அதில் பின்வருமாறு இருந்தது.

"மகாத்மா முபிவா செய்யும் வரையுள்ள இயக்கமும் முபிவா செய்யக்கூடாது; எவ்வித நடவடிக்கையையும் எடுக்கக் கூடாது. இறுதியாக அவர் வறோவிதமாக முபிவா

Written by

Friday, 05 September 2008 14:06 -

செய்யலாம். ஒரு பரிசு அனுமதி பெறாத தவறுக்கு நீங்கள் பொறுப்பாளி ஆவீர்கள். ஆயத்தமாக இருங்கள்; ஏற்பாடு செய்யுங்கள்; விழிப்போடு இருங்கள்; ஆனால் எவ்விதத்திலும் செயல்படாதீர்கள்".

காங்கிரசின் சார்பில் நேரு, வல்லபாய் படலே, ந.பி.பந்த் ஆகியோரால் கையெழுத்திடப்பட்ட ஓர் அதிகாரப்பூர்வமான அறிக்கை 1945, செப்டம்பர் 21ல் வெளியாயிற்று. அதில், "அகில இந்தியக் காங்கிரசு கமிட்டியாலோ காந்தியாலோ எந்த இயக்கமும் அதிகாரப்பூர்வமாகத் தொடங்கப்படவில்லை" எனத் தெரிவித்திருந்தனர்.

இவ்வாறு, ஆகஸ்டில் நடந்த போராட்டங்களுக்கும் காங்கிரசிற் கும் கிஞ்சித்தும் தொடர்பில்லை எனக் காலனியாதிக் கவாதிகளிடம் தன்னையெல்லாம் பிள்ளை போல காட்டிக் கொண்ட காங்கிரசு, ஆகஸ்டு மாதத்திலும் அதை அடுத்த மாதங்களிலும் நடப்பெற்ற தலமையற்ற தன்னெழுச்சியான நிகழ்ச்சிகளைப் பின்னாளில் "ஆகஸ்டு போராட்டம்" என ஏற்படுத்தி மூடிச் செய்தது. அதாவது, காந்தியின் கண்டனங்களைப் புறக்கணித்து விட்டு மக்கள் நடத்திய போராட்டங்களையே காந்தியும் காங்கிரசும் நடத்திய "ஆகஸ்டு போராட்டம்" என சுவீகரித்துக் கொண்டனர்.

உண்மையான விடுதலை வேட்கையால் உந்தப்பட்டது, இந்திய உழைக்கும் மக்கள் எண்ணற்ற தியாகங்கள் செய்து நடத்திய வீரஞ்செறிந்த போராட்டங்களைக் கண்டனம் செய்த காந்தியும் காங்கிரசும், பின்னர் அந்தப் போராட்டங்களையே காங்கிரசின் தியாகமாக, விடுதலைப் போராட்டமாகச் சித்தரித்துச் சுவீகரித்துக் கொள்வது எவ்வளவு பரிசு வக்கிரம்! வரலாற்றுப் புரட்டு!

உண்மையில் வள்ளையனை இந்த நாட்டைவிட்டு விரட்டவதுதான் காந்தியின் நோக்கமென்றால், சிறையிலிருந்து 1944ஆம் ஆண்டு காந்தியார் வெளிவந்தபின் "வள்ளையனே வெளியேறு" போராட்டத்தை நடத்தியிருக்க வேண்டும். ஆனால் காந்தியாரோ "ஆகஸ்ட் தீர்மானம் தானாகவே ரத்தாகிவிட்டது" என்று சொன்னார். ஏனென்றால், "1944ஆம் ஆண்டில் 1942ஆம் ஆண்டுக்குத் திரும்பிச் செல்ல முடியாது" என்று விளக்கணெண்ணெய் விளக்கமளித்தார்.

எனவே, போர் முடியும் தருவாயில் (ஆகஸ்ட் 1945) உலகெங்கும் மக்கள் விடுதலையை

(ஆண்டு 3, இதுதான் எண் 19) வளியான கட்டாரை